

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1632/2025
18.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Ђурица, Мирјане Андријашевић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ... , чији је пуномоћник Јовица Деспотовић, адвокат у ... , против туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат у ... , ради утврђења ништавости и исплате накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж 2578/24 од 31.10.2024. године, у седници одржаној дана 18.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж 2578/24 од 31.10.2024. године у ставу првом изреке, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења Апелационог суда у Нишу Гж 2578/24 од 31.10.2024. године у ставу првом изреке.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Нишу Гж 2578/24 од 31.10.2024. године, у ставу првом изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђено решење садржано у ставу првом изреке пресуде Основног суда у Врању П 2444/17 од 31.10.2024. године којим је одбијен приговор туженог о апсолутној ненадлежности суда за поступање у овој правној ствари.

Против правноснажног другостепеног решења у ставу првом изреке, тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), посебна ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права.

Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Побијаним решењем правноснажно је одбијен приговор ненадлежности суда применом норми процесног права, члана 1. и члана 16. став 1. Закона о парничном поступку. У вези одлуке о приговору ненадлежности суда не постоје питања која би испуњавали услове из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији туженог као о изузетно дозвољеној.

Из наведеног разлога, применом члана 404. став 2. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Како је ревизија изјављена против решења другостепеног суда које не спада у решења која се могу побијати ревизијом у смислу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку, то је ревизија туженог недозвољена у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранко Станић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**